

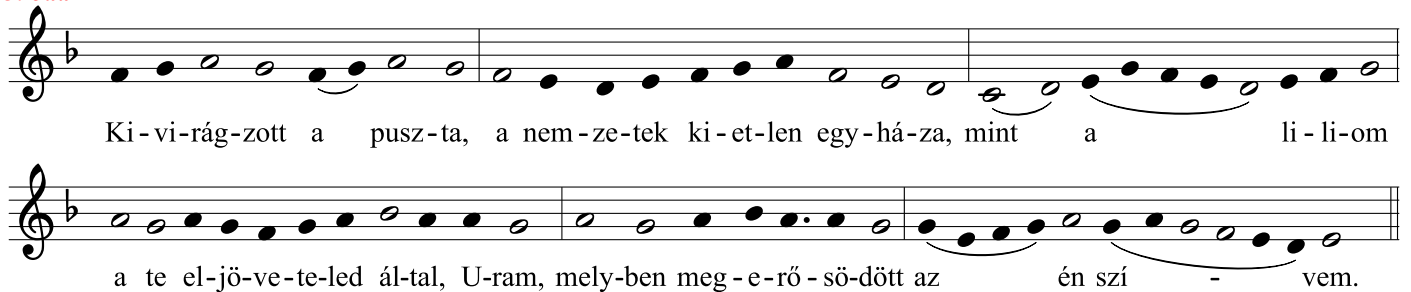
2. HANGÚ FELTÁMADÁSI KÁNON

1. óda

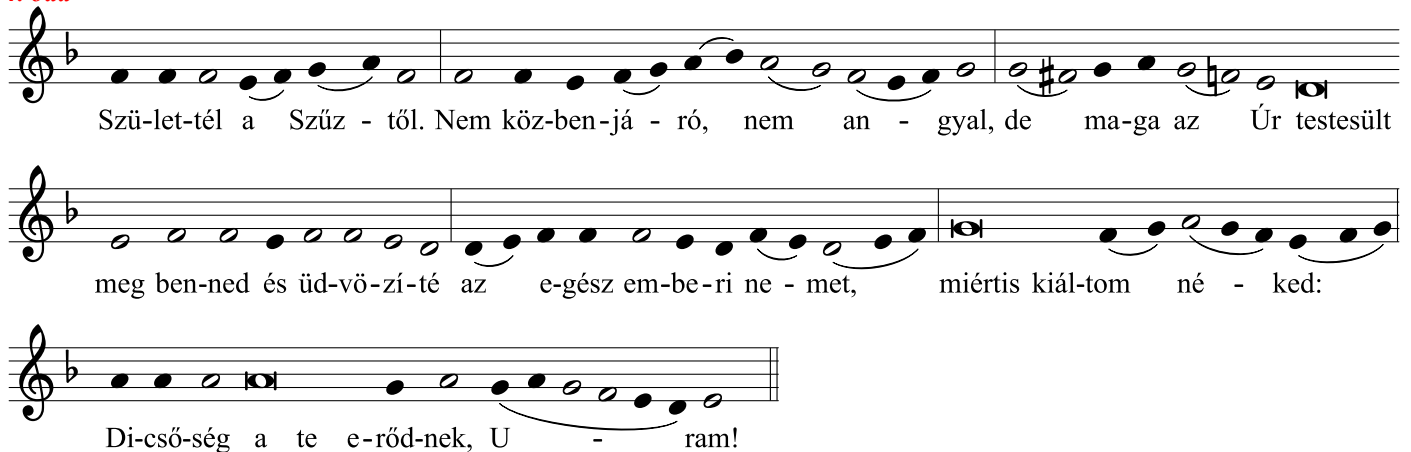
A mély - ség-be ful - lasz - tá haj - dan fá-ra - ó had-se-re-gét a ha-tal-ma - sabb
e - ró: a meg-tes-te - sült I - ge, és a győ-ze-delmeskedő bünt meg-sem-mi - sí-tet - te,
mert a föl-sé-ges Úr di-cső-ség-gel meg-di - cső - ült.

3. óda

Ki-vi-rág-zott a pusz-ta, a nem-ze-tek ki-et-len egy-há-za, mint a li-li-om
a te el-jö-ve-te-led ál-tal, U-ram, mely-ben meg-e-rő-sö-dött az én szí - vem.

4. óda

Szü-let-tél a Szűz - től. Nem köz-ben-já - ró, nem an - gyal, de ma-ga az Úr testesült
meg ben-ned és üd-vö-zí-té az e-gész em-be-ri ne - met, miértis kiál-tom né - ked:
Di-cső-ség a te e-rőd-nek, U - ram!

5. óda

Közvetítő le-vél Is - ten és az em-be-rek kö-zött, Krisz-tus Is - te-nünk, mert te, U-ral-ko - dónk,
a tu-dat-lan-ság éj-je-lé-ből a világosság kút-for-rá - sá - hoz, a te A-tyád-hoz ve-zé - rel tél
ben - nün-ket.

6. óda

A bú-nök mély - sé-gé-ben fet - reng - vén, a te ir-gal-mad ki-für-kész-he-tet-len mély-sé - gé-hez

fo-lya-mo - dom, az e-nyé - szet-ből ve-zess ki, U - ram!

Konták, 2. hang

Föl-tá-madtál a sírból, mindenha - tó Üd-vő - zi-tő, és a po-kol, lát-ván e cso-dát, meg-ré-mült

és a hol-tak föl-tá-mad -- tak; a te-remt-mé-nyek pe-dig szemlélvén ezeket, teve-led ör-ven-dez-nek.

Á-dám vi-ga-doz és a világ dicsóít té-ged mind - ö-rök-ké.

Ikosz

Te vagy az elhomályosultak világossága, / te vagy mindnyájunk föltámadása, s az emberek élete, / ki magaddal mindnyájunkat feltámasztottál. / Te törted meg a halál hatalmát, Üdvözítőnk, / te romboltad le, ó Ige, a pokol kapuit. / A halottak e csodát látván, álmélkodásba estek, / s minden teremtmény örvendett a te föltámadásodon, Emberszerető. / Azért mi is mindnyájan dicsóítjuk és magasztaljuk a te megalázkodásodat, Üdvözítőnk, / a világ pedig szüntelenül énekel téged.

7. óda

A go-nosz zsar - nok is-ten-te-len pa-ran-csa e-mész - tő tü-zet tá - masz - tott,

Krisz-tus pe-dig a jám - bor if - jak - ra lel - ki har-ma-tot á-rasz-tott,

a-ki le - gyen ál - dott és di-cső - í - tett!

Elővers

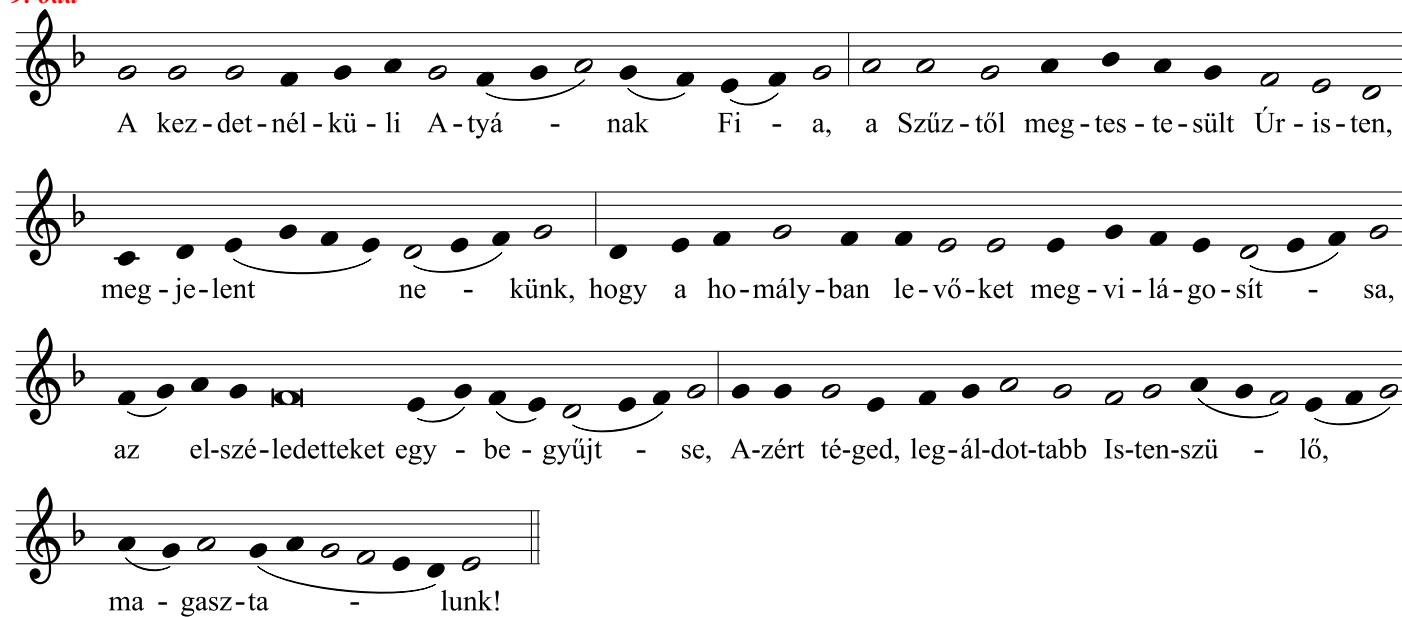
Di-csér-jük, áld-juk, imádjuk az Urat, énekeljük az U-rat, és magasztal-juk őt mind - ö - rök - ké!

8. óda

A tü-zes ke - men-ce Ba-bi-lon - ban, Is-ten ren-de-le - té - ből két - fé-le ha-tás-sal
mű-kö - dött: a kalde-u-so-kat meg - é-ge-té, a hívőket pedig harmattal nedve-sí-té, kik hit-tel
é-ne-ke-l-ték: Áldjátok az Urat, az Úr-nak min-den mű-ve - i!

9. óda

A kez-det-nél-kü - li A - tyá - nak Fi - a, a Szűz - től meg - tes - te - sült Úr - is - ten,
meg - je - lent ne - künk, hogy a ho-mály-ban le-vő-ke-t meg - vi - lá - go - sít - sa,
az el-szé-ledetteket egy - be - gyűjt - se, A-zért té-ged, leg-ál-dot-tabb Is-ten-szü - lő,
ma - gasz-ta - lunk!